Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 19. marca 2012*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Zneužitie dominantného postavenia — Zamietnutie sťažnosti — Legitímny záujem — Záujem Spoločenstva — Žaloba, ktorá je čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne nedôvodná“

Vo veci T-273/09,

Associazione „Giùlemanidallajuve“, so sídlom v Cerignole (Taliansko), v zastúpení: L. Misson, G. Ernes a A. Pel, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Bouquet a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Derenne, advokát,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Fédération internationale de football association (FIFA), so sídlom v Zürichu (Švajčiarsko), v zastúpení: A. Barav a D. Reymond, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2009) 3916 z 12. mája 2009, prijatého na základe článku 7 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 a zamietajúceho z dôvodu neexistencie legitímneho záujmu a záujmu Spoločenstva sťažnosť podanú žalobkyňou týkajúcu sa porušení článkov 81 ES a 82 ES, ktorých sa údajne dopustili Federazione italiana giuoco calcio, Comitato olimpico nazionale italiano, Union of European Football Associations a Fédération internationale de football association, v rámci sankcií uložených Juventus Football Club SpA de Turin (Taliansko) (vec COMP/39464 – Supporters Juventus Turin/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe a M. van der Woude (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: francúzština.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Associazione „Giùlemanidallajuve“ (ďalej len „asociácia“ alebo „žalobkyňa“) je neziskové združenie založené spoločníkmi, menšinovými akcionármi a priaznivcami podporujúcimi Juventus Football Club SpA de Turin (Taliansko) (ďalej len „Juventus“).

2 Asociácia bola vytvorená s cieľom zastupovať záujmy svojich členov a namietať sankcie uložené Juventusu v roku 2006 z dôvodu určitých nezákonných praktík smerujúcich k ovplyvneniu vymenovávania rozhodcov.

3 Tieto sankcie Juventusu uložila odvolacia komisia Federazione italiana giuoco calcio (Talianska futbalová federácia, ďalej len „FIGC“) rozhodnutím zo 14. júla 2006. Sankcie boli v podstate potvrdené súdom federácie FIGC rozhodnutím z 25. júla 2006 a komorou pre zmierovacie konanie a rozhodcovské konanie pri Comitato olimpico nazionale italiano (Taliansky národný olympijský výbor, ďalej len „CONI“) rozhodnutím z 27. októbra 2006. Sankcie viedli k uloženiu peňažného trestu Juventusu, k odňatiu jeho titulu majstra Talianska sezóny 2004/2005, k neudeleniu titulu majstra Talianska v sezóne 2005/2006 a k jeho preradeniu na posledné miesto v sérii A talianskej najvyššej súťaže v tejto poslednej sezóne. V dôsledku tohto rozhodnutia musel Juventus v sezóne 2006/2007 hrať v sérii B s penalizáciou deviatich bodov a nemohol sa na európskej úrovni zúčastniť na Champions League (Liga majstrov) v priebehu uvedenej sezóny, hoci sa kvalifikoval do tejto súťaže.

4 Po podaní návrhu na správny súd regiónu Lazio (ďalej len „TAR“) podala asociácia 1. júna 2007 sťažnosť na Komisiu Európskych spoločenstiev na základe článku 7 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205). Touto sťažnosťou sa domáhala vyhlásenia údajného porušenia článkov 81 ES a 82 ES, ktorého sa dopustili FIGC, CONI, Union of European Football Associations (Únia európskych futbalových zväzov, ďalej len „UEFA“) a Fédération internationale de football association (Medzinárodná federácia futbalových zväzov) (ďalej len „FIFA“), jednotlivo alebo spoločne, v rámci sankcií uložených Juventusu. Asociácia v podstate tvrdí, že inštitúcie orgánov FIGC a CONI (odvolacia komisia federácie FIGC, súd federácie FIGC a komora pre zmierovacie konanie a rozhodcovské konanie pri talianskom olympijskom výbore sa vyjadrujú k disciplinárnym otázkam a konanie vedené týmito inštitúciami bolo protizákonné. Okrem toho podľa nej boli disciplinárne opatrenia neodôvodnene prísne a diskriminačné, poškodzujúce Juventus a množstvo priaznivcov, akcionárov a sympatizantov tohto klubu.

5 Dňa 10. júla 2007 Komisia vyzvala FIGC, CONI, FIFA a UEFA, aby podali pripomienky k sťažnosti. Dňa 19. februára 2008 asociácia vyzvala Komisiu, aby sa vyjadrila k sťažnosti. Komisia odpovedala listom zo 14. marca 2008 spresniac, že jej útvary plánovali preskúmať sťažnosť. Dňa 26. júna 2008 podala žalobkyňa žalobu na nečinnosť na Všeobecný súd na základe článku 232 ES. Vec bola zapísaná pod číslom T-254/08. V ten istý deň Komisia požiadala asociáciu o dodatočné informácie. Dňa 10. júla 2008 Komisia požiadala asociáciu o ďalšie spresnenie. Asociácia odpovedala na tieto dve žiadosti o informácie listom z 1. augusta 2008.

6 Listom z 29. augusta 2008 Komisia v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 123, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), informovala žalobkyňu, že po preskúmaní skutkových a právnych okolností, ktoré uviedla, sa domnieva, že asociácia nemá legitímny záujem na podaní sťažnosti v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 a že v nijakom prípade neexistuje dostatočný záujem Spoločenstva začať vyšetrovanie údajného porušenia. Listami z 25. septembra a z 30. októbra 2008 žalobkyňa odpovedala na tento list v tom zmysle, že trvá na svojom pôvodnom stanovisku.

7 Dňa 12. mája 2009 Komisia prijala na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 773/2004 rozhodnutie K(2009) 3916, ktorým sa zamietla sťažnosť (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Komisia sa v prvom rade dovolávala nedostatku legitímneho záujmu žalobkyne a subsidiárne neexistencie záujmu Spoločenstva, ktorý by postačoval na pokračovanie vo vyšetrovaní.

8 Pokiaľ ide o nedostatok legitímneho záujmu, Komisia najskôr zdôraznila, že asociácia nereprezentuje záujmy Juventusu ani nekoná v jeho mene. Komisia sa ďalej domnieva, že asociácia nepreukázala poškodenie ekonomických záujmov svojich členov, či už ide o priaznivcov alebo o minoritných akcionárov Juventusu.

9 Pokiaľ ide o neexistenciu dostatočného záujmu Spoločenstva na pokračovaní vo vyšetrovaní dovolávanú subsidiárne, Komisia sa domnieva, že aj za predpokladu, že údajné porušenia by mohli ovplyvniť obchod v rámci Spoločenstva, udávané konania nemajú zásadný vplyv na fungovanie spoločného trhu. Pokračovanie v dokazovaní by pre Komisiu v každom prípade znamenalo začať vyšetrovanie v neprimeranom rozsahu vzhľadom na malú pravdepodobnosť zistenia porušovania.

10 V dôsledku prijatia napadnutého rozhodnutia nie je potrebné, aby šiesta komora Všeobecného súdu vydala rozhodnutie o žalobe na nečinnosť podanú asociáciou (uznesenie Všeobecného súdu z 22. decembra 2009, Associazione „Giùlemanidallajuve“/Komisia, T-254/08, neuverejnené v Zbierke).

Konanie a návrhy účastníkov konania

11 Návrhom podaným 10. júla 2009 podala asociácia žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

12 Návrhom podaným 23. novembra 2009 FIFA (ďalej len „vedľajší účastník konania“) požiadala o vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie. Uznesením z 18. marca 2010 predseda šiestej komory tomuto návrhu vyhovel.

13 V rámci zmeny zloženia komôr Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený k štvrtej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

14 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil Komisii povinnosť uskutočniť vyšetrovanie na účely zistenia porušení článkov 81 ES a 82 ES, ktorých sa dopustili FIGC, CONI, UEFA a FIFA, s cieľom:

  — zrušiť predpisy porušujúce články 81 ES a 82 ES a sankcie FIGC, CONI a UEFA uložené Juventusu,

  — uložiť FIGC, CONI, UEFA a FIFA povinnosť primerane nahradiť škodu, ktorú skutočne utrpela asociácia z dôvodu uvedeného porušenia článkov 81 ES a 82 ES týmito subjektmi a združeniami subjektov,

  — rozhodnúť o ďalšej potrebnej sankcii.

15 Vo svojej replike žalobkyňa tiež dospela k návrhu zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

16 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

17 Podľa článku 111 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ak je tento súd zjavne nepríslušný rozhodnúť o návrhu alebo ak je tento návrh zjavne neprípustný alebo mu zjavne chýba akýkoľvek právny základ, môže Všeobecný súd rozhodnúť bez ďalšieho konania odôvodneným uznesením.

18 V prejednávanej veci Všeobecný súd zastáva názor, že sa s vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu a rozhodol sa na základe tohto článku prijať rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné otvoriť ústnu časť konania.

1. *O žalobných návrhoch žalobkyne smerujúcich k udeleniu príkazu Komisii*

19 Svojím druhým bodom žalobných návrhov sa žalobkyňa domáha, aby Všeobecný súd uložil Komisii povinnosť uskutočniť vyšetrovanie na účely zistenia údajných porušení s cieľom zrušiť predmetné predpisy a sankcie, uložil FIGC, CONI, UEFA a FIFA náhradu škodu spôsobenej asociácii a rozhodol o všetkých potrebných sankciách.

20 V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomína, že podľa ustálenej judikatúry nie je v právomoci súdu Únie udeliť príkaz inštitúciám v rámci kontroly zákonnosti, ktorú vykonáva. Podľa znenia článku 233 ES prislúcha inštitúcii, ktorá vydala neplatný akt, prijať opatrenia, aby sa vyhovelo rozsudku vydanému v rámci žaloby o neplatnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 27. novembra 1997, Tremblay a i./Komisia, T-224/95, Zb. s. II-2215, bod 36 a citovanú judikatúru).

21 Z toho vyplýva, že žalobné návrhy žalobkyne smerujúce k udeleniu príkazu Komisii sa musia zamietnuť ako zjavne neprípustné.

2. *O návrhoch smerujúcich k zrušeniu*

22 Treba poznamenať, podobne ako to urobila Komisia, že žaloba nie je členená na dôvody neplatnosti uvedené proti napadnutému rozhodnutiu. Po prvej časti, nazvanej „Skutkový stav“ (body 1 až 27 žaloby), nasleduje určitý vývoj týkajúci sa prejednania sťažnosti Komisiou (body 28 až 42 žaloby), legitímneho záujmu asociácie (body 43 až 63 žaloby), prípustnosti žaloby pred Všeobecným súdom (body 64 až 72 žaloby) a obmedzenej povahy v čase uloženia sankcií Juventusu (body 73 až 76 žaloby). Žaloba okrem toho zahŕňa časť s názvom „Právny stav“, dostatočne podloženú, ktorá sa týka porušenia článkov 81 ES a 82 ES predmetnými športovými organizáciami a opakuje tvrdenia uvedené žalobkyňou v jej sťažnosti voči vyhláseným opatreniam, ako aj určité spresnenia predložené asociáciou v odpovedi na list Komisie z 29. augusta 2008 (body 77 až 368 žaloby).

23 V bodoch 371 až 373 žaloby zhrnula žalobkyňa svoje námietky takto:

— Komisia nezohľadnila dostatočne skutkové a právne okolnosti uvedené v sťažnosti a tak porušila svoju úlohu vykonávať a usmerňovať politiku hospodárskej súťaže a svoju povinnosť odôvodnenia,

— z toho vyplýva, že opatrenia, ktoré sú predmetom sťažnosti, sú jasne v rozpore s článkami 81 ES a 82 ES.

24 Keďže žalobkyňa vo svojej žalobe v podstate iba zopakovala znenie svojej sťažnosti, je ťažké, ako zdôrazňuje Komisia, nájsť dôvody na zrušenie podané proti odôvodneniam Komisie nachádzajúcim sa v napadnutom rozhodnutí.

25 Na základe svojho vlastného poňatia žaloby sa Komisia domnievala, že vo vyjadrení k žalobe by mohla vyvodiť existenciu piatich žalobných dôvodov. Už identifikované žalobné dôvody sú založené po prvé na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorého sa dopustila Komisia, po druhé na porušení pojmu

legitímny záujem v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, po tretie na porušení, ktorého sa dopustila Komisia pri svojej úlohe vykonávať a usmerňovať politiku hospodárskej súťaže, po štvrté na porušení pojmu záujem Spoločenstva na preskúmaní sťažnosti a po piate na porušení článkov 81 ES a 82 ES.

26 V replike žalobkyňa nenapadla tento výklad žaloby a štruktúrovala výhrady na základe žalobných dôvodov identifikovaných Komisiou vo vyjadrení k žalobe.

27 Komisia v duplike uviedla aj existenciu nového žalobného dôvodu, ktorý bol predložený žalobkyňou v replike, založeného na nedodržaní zásady riadnej správy vecí verejných.

28 Treba pripomenúť, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí každý návrh obsahovať predmet konania a zhrnutie žalobných dôvodov, na ktorých je návrh založený. Podľa ustálenej judikatúry musia byť tieto údaje dostatočne jasné a presné, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obranu a aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť o žalobe prípadne bez ďalších informácií. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby bola žaloba prípustná, potrebné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, vyplývali prinajmenšom stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom z jej samotného textu (uznesenia Všeobecného súdu z 28. apríla 1993, De Hoe/Komisia, T-85/92, Zb. s. II-523, bod 20; z 21. mája 1999, Asia Motor France a i./Komisia, T-154/98, Zb. s. II-1703, bod 49, a rozsudok Všeobecného súdu z 15. júna 1999, Ismeri Europa/Dvor audítorov, T-277/97, Zb. s. II-1825, bod 29). Rovnaké požiadavky musia byť splnené, pokiaľ je výhrada uvedená na podporu žalobného dôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisia, T-209/01, Zb. s. II-5527, bod 55 a už citovanú judikatúru).

29 V prejednávanej veci sa Všeobecný súd domnieva, že žaloba napriek svojim zjavným nedostatkom poskytla dostatočné informácie na to, aby mohla Komisia zaujať stanovisko k veci samej a aby Všeobecný súd mohol vykonať svoju kontrolu.

30 Žaloba je teda prípustná, lebo navrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia. Preto treba preskúmať tvrdenia žalobkyne o žalobných dôvodoch, ktoré identifikovala Komisia a pri ktorých Všeobecný súd usudzuje, že v podstate korešpondujú s obsahom žaloby.

31 Všeobecný súd preskúma najskôr štvrtý žalobný dôvod, založený na porušení pojmu záujem Spoločenstva. Tvrdenia žalobkyne, ktoré sa môžu zoskupiť v rámci tohto žalobného dôvodu, sa zdajú byť najkompletnejšie. Navyše štvrtý žalobný dôvod sa týka jedného z pilierov, o ktoré Komisia oprela svoje odôvodnenie na zamietnutie sťažnosti, ďalším pilierom bola neexistencia legitímneho záujmu asociácie (pozri body 7 až 9 vyššie).

32 Treba uviesť, že každý z týchto dvoch pilierov sám osebe odôvodňuje zamietnutie sťažnosti. Za týchto podmienok, pokiaľ je štvrtý žalobný dôvod založený na porušení pojmu záujem Spoločenstva zamietnutý, analýza druhého žalobného dôvodu, týkajúceho sa porušenia, ktorého sa dopustila Komisia, nebude už potrebná (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2006, SELEX Sistemi Integrati/Komisia, T-155/04, Zb. s. II-4797, bod 47 a tam citovanú judikatúru).

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení pojmu záujem Spoločenstva

33 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ sa Komisia rozhodne priznať rôzne stupne dôležitosti sťažnostiam, ktoré jej boli predložené na rozhodnutie o porušení článkov 81 ES a 82 ES, môže stanoviť poradie, v ktorom ich bude skúmať, a ako kritérium prednosti môže uplatniť záujem Spoločenstva, ktorý z danej veci vyplýva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1992, Automec/Komisia, T-24/90, Zb. s. II-2223, body 83 až 85).

34 Komisii na účely posúdenia záujmu Spoločenstva na pokračovaní v preskúmaní veci prináleží predovšetkým zvážiť význam namietaného porušenia pre fungovanie spoločného trhu, pravdepodobnosť možnosti preukázať jeho existenciu a rozsah potrebných vyšetrovacích opatrení, aby si za čo najlepších podmienok splnila poslanie dohliadať na dodržiavanie článkov 81 ES a 82 ES (rozsudok Automec/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 86).

35 Preto za predpokladu, že sa dospeje k záveru o existencii ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva, sťažnosť týkajúcu sa porušenia článkov 81 ES a 82 ES prejedná Komisia, pokiaľ existuje dostatočný záujem Spoločenstva. Tak to môže byť najmä vtedy, ak by uvádzané porušenie mohlo vyvolať závažné narušenie fungovania spoločného trhu (rozsudok Súdneho dvora z 23. apríla 2009, AEPI/Komisia, C-425/07 P, Zb. s. I-3205, bod 54).

36 Pri preskúmaní výkonu diskrečnej právomoci Komisie, ktorá jej prislúcha pri spracúvaní sťažností, súd Únie nesmie nahradiť posúdenie záujmu Spoločenstva, ktoré vykonala Komisia, svojím vlastným posúdením, ale má preveriť, či napadnuté rozhodnutie nespočíva na nesprávnom zistení skutkového stavu a či nie je poznačené nesprávnym právnym posúdením alebo zjavne nesprávnym posúdením, alebo či nedošlo k zneužitiu právomoci (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. februára 2001, SEP/Komisia, T-115/99, Zb. s. II-691, bod 34, a z 26. januára 2005, Piau/Komisia, T-193/02, Zb. s. II-209, bod 81).

37 Komisia poprela existenciu záujmu Spoločenstva na pokračovaní vo vyšetrovaní na základe dvoch záverov.

38 V prvom rade Komisia dospela v bodoch 41 až 49 napadnutého rozhodnutia k záveru, že namietané konania nemajú zásadný vplyv na fungovanie spoločného trhu v zmysle judikatúry uvedenej vyššie zo štyroch dôvodov, a to po prvé, lebo majú hospodársky obmedzený význam a ovplyvňujú obmedzené množstvo spotrebiteľov, po druhé, lebo o žalobe rozhoduje príslušný vnútroštátny súd, po tretie, lebo predpokladané obmedzenia majú obmedzený zemepisný rozsah, a po štvrté, lebo došlo ku skončeniu účinkov údajného porušovania.

39 Subsidiárne Komisia v bodoch 50 až 56 napadnutého rozsudku dospela k názoru, že pokračovanie v dokazovaní by pre ňu v každom prípade znamenalo začať vyšetrovanie v neprimeranom rozsahu vzhľadom na malú pravdepodobnosť zistenia porušovania.

40 Komisia, podporená vedľajším účastníkom konania, tvrdí, že žalobkyňa nepoprela túto druhú časť jej odôvodnenia, uvedenú subsidiárne v napadnutom rozhodnutí. Z toho podľa Komisie vyplýva, že aj za predpokladu, že tvrdenia žalobkyne týkajúce sa prvej časti jej odôvodnenia sú dôvodné, nepostačuje to na spochybnenie jej záverov týkajúcich sa neexistencie záujmu Spoločenstva pokračovať vo vyšetrovaní. Tvrdenia uvedené žalobkyňou v rámci štvrtého žalobného dôvodu sú preto neúčinné.

41 Také tvrdenie nemožno prijať.

42 Hoci žalobkyňa formálne nepoprela dôvodnosť záverov Komisie týkajúcich sa neprimeranej povahy vyšetrovania, pokiaľ ide o malú pravdepodobnosť porušenia, v bode 373 žaloby tvrdí, že opatrenia, ktoré boli predmetom sťažnosti, sú zreteľne v rozpore s článkami 81 ES a 82 ES. V bode 146 repliky žalobkyňa potvrdzuje, že vo svojej sťažnosti uviedla skutkové a právne okolnosti potrebné na čo najlepšie uľahčenie vyšetrovania Komisii. Z toho vyplýva, že žaloba by sa najmä v jej časti „Právny stav“, ktorá sa týka porušovania článkov 81 ES a 82 ES predmetnými športovými organizáciami, mohla vykladať ako smerujúca k popretiu subsidiárnych záverov Komisie, ktoré sa nachádzajú v bodoch 50 až 56 napadnutého rozhodnutia, týkajúcich sa neprimeraného rozsahu vyšetrovania, pokiaľ ide o malú pravdepodobnosť preukázania existencie porušovania.

43 Po tomto konštatovaní treba v prvom rade preskúmať, či je záver Komisie týkajúci sa neexistencie značného vplyvu na fungovanie spoločného trhu, uvedený prioritne v bodoch 41 až 49 napadnutého rozhodnutia, založený na nepresnom zistení skutkových okolností alebo či je poznačený nesprávnym

právnym posúdením, zjavným nesprávnym posúdením alebo zneužitím právomoci. Pokiaľ nie je zákonnosť takéhoto záveru spochybnená žalobkyňou, analýza týkajúca sa subsidiárneho záveru Komisie, uvedená v bodoch 50 až 56 napadnutého rozsudku, už nebude potrebná (pozri v tomto zmysle rozsudok SELEX Sistemi Integrati/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 47).

44 Žalobkyňa v bode 28 žaloby zdôrazňuje, že Komisia dospela k záveru, že neexistuje záujem Spoločenstva a značný vplyv na fungovanie spoločného trhu na základe štyroch argumentov (pozri bod 38 vyššie), z ktorých tri – založené na obmedzenom hospodárskom význame veci, na začatí konania na príslušných vnútroštátnych súdoch a na skončení účinkov údajného porušovania – nie sú relevantné, keďže sa netýkajú problematiky spojenej s vplyvom na obchod medzi členskými štátmi.

45 Žalobkyňa okrem toho predkladá, rozptýlene a izolovane, viaceré tvrdenia v žalobe, na ktoré sa dá nahliadať ako na smerujúce k námietkam voči odôvodneniu Komisie týkajúce sa neexistencie zásadného vplyvu na fungovanie trhu. Tieto tvrdenia poukazujú po prvé na medzinárodný význam veci, po druhé na pretrvávanie účinkov namietaných porušení, po tretie na nedostatočnosť vnútroštátnych opravných prostriedkov a po štvrté na hospodársky význam veci.

O medzinárodnom význame veci

46 Najprv treba zhromaždiť tvrdenia žalobkyne týkajúce sa zemepisného rozsahu údajného porušovania.

47 V časti žaloby s názvom „Právny stav: porušovanie článkov 81 [ES] a 82 [ES]“ v bodoch 123 až 138 žalobkyňa trvá na medzinárodnej povahe sporu a tvrdí, že namietané opatrenia nie sú vyňaté zo zákazu článkov 81 ES a 82 ES, keďže majú zásadný vplyv na trh, na praktiky, ktoré majú vplyv na celé územie Talianska (účinok obmedzenia na úrovni Talianska), a bránia voľnej konkurencii na európskej úrovni (nemožnosť pre Juventus zúčastniť sa na Lige majstrov z dôvodu prepojenia existujúceho medzi FIGC, CONI, UEFA a FIFA).

48 Žalobkyňa v bodoch 144 až 158 žaloby tiež tvrdí, že obmedzujúce účinky na hospodársku súťaž, o ktorých informovala Komisiu, spôsobujú citeľné ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi. To isté platí, pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré uviedla Komisia, pre dopad na voľný pohyb kapitálu v zmysle článku 56 ES. V tejto súvislosti žalobkyňa v bodoch 159 až 171 žaloby vysvetľuje, že sankcie uložené Juventusu obmedzili investície klubu, jeho akcionárov a osôb, ktoré si želajú získať majetkovú účasť v klube, čo ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Okrem toho pojem „spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi“ treba chápať v zmysle článkov 81 ES a 82 ES ako spájajúci všetky kartely spôsobilé ohroziť realizáciu cieľov zmluvy, nezávisle od otázky, či sú spôsobilé obmedziť obchod medzi členskými štátmi.

49 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, ako zdôrazňuje Komisia, že žalobkyňa si zjavne zamieňa pojem ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi v zmysle článkov 81 ES a 82 ES s pojmom závažné narušenia fungovania spoločného trhu. Ide však o odlišné pojmy, jasne definované judikatúrou (rozsudok AEPI/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 49).

50 Nakoniec pojem ovplyvnenie obchodu medzi členskými štátmi, o ktorom hovorí žalobkyňa, je podmienkou uplatnenia článkov 81 ES a 82 ES. Bez ovplyvnenia obchodu v rámci Spoločenstva sa tieto ustanovenia nemôžu uplatniť (pozri rozsudok AEPI/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, body 50 a 51 a citovanú judikatúru).

51 Naopak, pojem závažné narušenia fungovania spoločného trhu, na ktorý sa odvoláva Komisia, keďže zdôrazňuje neexistenciu zásadného vplyvu na fungovanie spoločného trhu v bodoch 41 až 49 napadnutého rozhodnutia, spadá do rámca diskrečnej právomoci Komisie, ktorá jej umožňuje odmietnuť preskúmanie sťažnosti. Tento pojem predstavuje jedno z kritérií na posúdenie existencie záujmu Spoločenstva dostatočného na prešetrenie sťažnosti Komisiou. V rámci toho je Komisia

povinná v každom prípade posúdiť závažnosť údajných zásahov do hospodárskej súťaže a pretrvávanie ich účinkov. Táto povinnosť zahŕňa najmä povinnosť Komisie zohľadniť trvanie a význam údajných porušení, ako aj ich vplyv na situáciu hospodárskej súťaže v Únii (pozri rozsudok AEPI/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, body 52 a 53 a citovanú judikatúru).

52 Ako je uvedené v bode 35 vyššie, Komisia má právo odmietnuť preskúmanie sťažnosti pri neexistencii závažného narušenia fungovania spoločného trhu, aj keď namietané správanie ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi v zmysle článkov 81 ES a 82 ES (rozsudok AEPI/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 54).

53 Tvrdenia žalobkyne smerujúce k preukázaniu ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi sú teda neúčinné.

54 Aj za predpokladu, že niektoré námietky žalobkyne sa môžu vykladať ako smerujúce k spochybneniu posúdenia Komisie, pokiaľ ide o neexistenciu narušenia fungovania spoločného trhu, *quod non*, žiadny dôvod uvedený žalobkyňou nie je spôsobilý spochybniť dôvodnosť napadnutého rozhodnutia v tomto bode.

55 Nakoniec, ako uvádza Komisia v bodoch 43 a 47 napadnutého rozhodnutia, vplyv sankcií uložených Juventusu nemá na konkurenčnú štruktúru futbalového trhu zásadný význam: klub pokračoval v zápasoch v sérii B a mohol pokračovať v účasti v sérii A majstrovstiev Talianska iba o rok po sankcionovaní a na Lige majstrov o dva roky po tej istej sankcii. Iný taliansky klub sa mohol zúčastniť na Lige majstrov, aby reprezentoval Taliansko, v sezónach 2006/2007 a 2007/2008. Tvrdenia žalobkyne, ktoré sa týkajú jednak prípadného vplyvu na ceny vyžadované od futbalových klubov z dôvodu sankcií uložených Juventusu a jednak údajného rizika tichej dohody veľkých európskych klubov v dôsledku preradenia Juventusu do série B, nie sú podložené, a teda nespochybňujú závery Komisie, podľa ktorých sporné opatrenia nemali zásadný vplyv na fungovanie spoločného trhu.

56 Tvrdenia žalobkyne o medzinárodnom význame veci treba zamietnuť ako neúčinné a v každom prípade ako zjavne bez akéhokoľvek právneho základu.

O skončení účinkov údajných obmedzení

57 Žalobkyňa najmä v bodoch 73 až 76 žaloby namieta závery, ku ktorým dospela Komisia v bode 48 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o neexistenciu záujmu Spoločenstva na pokračovaní vyšetrovania z dôvodu skončenia účinkov údajného obmedzovania.

58 Komisia popiera tvrdenia žalobkyne.

59 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môže Komisia zákonne rozhodnúť, pokiaľ takéto rozhodnutie odôvodní, o nevyšetrovaní sťažnosti na postupy, ktoré sa prestali uplatňovať (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. septembra 1998, IECC/Komisia, T-133/95 a T-204/95, Zb. s. II-3645, bod 146). Ak však Komisia chce založiť svoje odôvodnenie na skutočnosti, že konanie sa skončilo, musí si overiť, či účinky obmedzujúce hospodársku súťaž pretrvávajú, a pri posudzovaní záujmu Spoločenstva na pokračovaní šetrenia sťažnosti zohľadniť závažnosť a dĺžku trvania porušenia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, UFEX a i./Komisia, T-60/05, Zb. s. II-3397, bod 74). Pokiaľ dodržuje tieto povinnosti, môže zamietnuť sťažnosť, aj keď sú porušenia dlhodobé a vysoko závažné, za podmienky, že sa neoprie o vecne nesprávne skutočnosti a nevykoná zjavne nesprávne posúdenie (rozsudok UFEX a i./Komisia, už citovaný, bod 140).

60 Vo svetle tejto judikatúry je zjavne nesprávne posúdenie, že žalobkyňa potvrdzuje, že trvanie údajného porušovania a trvanie jeho účinkov nie sú faktormi rozhodujúcimi na posúdenie záujmu Spoločenstva pokračovať vo vyšetrovaní.

61 Navyše žalobkyňa neuvádza žiadny dôkaz umožňujúci chápať, ako pretrvávali účinky údajného porušovania hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o fakt, že Juventus mohol rýchlo pokračovať v súťaži v sérii A talianskych majstrovstiev a Ligy majstrov. Žalobkyňa tiež nepreukázala, ako mohli finančné sankcie uložené Juventusu trvalým spôsobom ovplyvniť ceny uplatňované týmto klubom a konkurenčnými klubmi.

62 Nakoniec, v rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa, teoretická možnosť, že športové organizácie v budúcnosti zopakujú napadnuté správanie, neumožňuje dospieť k názoru, že účinky opatrení, ktoré sú v tomto prípade predmetom sťažnosti, pretrvávajú.

63 Z toho vyplýva, že Komisia by mohla odôvodnene dospieť k záveru o neexistencii záujmu Spoločenstva najmä z dôvodu skončenia účinkov údajného porušovania.

64 Tvrdenia žalobkyne sa musia zamietnuť ako zjavne bez akéhokoľvek právneho základu.

O možnosti začať konanie na vnútroštátnom súde

65 Žalobkyňa namieta proti tvrdeniam Komisie nachádzajúcim sa v bodoch 45 a 46 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých sa sťažnosť môže zamietnuť z dôvodu možnosti začať konanie na úradoch a vnútroštátnych súdoch.

66 Komisia, podporovaná vedľajším účastníkom konania, namieta tvrdenia žalobkyne.

67 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že skutočnosť, že vnútroštátnemu súdu alebo vnútroštátnemu orgánu hospodárskej súťaže už bola položená otázka o súlade kartelu alebo postupu s článkami 81 ES a 82 ES, je faktor, ktorý Komisia môže zohľadniť pri posudzovaní záujmu Spoločenstva na veci (rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. januára 1995, Tremblay a i./Komisia, T-5/93, Zb. s. II-185, bod 62, a z 3. júla 2007, Au Lys de France/Komisia, T-458/04, Zb. s. II-71*, bod 72).

68 V súlade s judikatúrou, pokiaľ sa účinky porušení namietaných v sťažnosti v podstate pociťujú iba na území jedného členského štátu a pokiaľ súdom a príslušným správnym orgánom tohto členského štátu boli predložené spory týkajúce sa týchto porušení, Komisia má právo zamietnuť sťažnosť z dôvodu neexistencie záujmu Spoločenstva, avšak pod podmienkou, že práva sťažovateľa možno dostatočným spôsobom ochrániť prostredníctvom vnútroštátnych orgánov, čo predovšetkým predpokladá, že tieto orgány sú schopné zhromaždiť údaje o skutkových okolnostiach s cieľom zistiť, či dotknutý postup predstavuje porušovanie (rozsudky Automec/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, body 89 až 96, a Au Lys de France/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 83).

69 V prejednávanom prípade nemajú v rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa, zásadný vplyv opatrenia, ktoré sú predmetom sťažnosti na európskej úrovni, ako je uvedené v bode 55 vyššie, centrum záujmu vo veci sa nachádza v Taliansku.

70 Okrem toho žalobkyňa neposkytla žiadny dôkaz o tom, že opravné prostriedky ponúkané talianskym právom neumožňujú uspokojivo ochrániť jej práva. Naopak, ako vyplýva zo spisu, asociácia na jednej strane podporila Juventus v rámci jej žaloby podanej na TAR proti rozhodnutiu súdu federácie FIGC z 25. júla 2006 a na druhej strane sama podala žalobu na TAR proti rozhodnutiu komory pre zmierovacie konanie a rozhodcovské konanie CONI z 27. októbra 2006. Skutočnosť, že TAR vyhlásil konanie za bezpredmetné v dôsledku späťvzatia žaloby Juventusu, a okolnosť, že žaloba asociácie bola vyhlásená za neprípustnú podľa vnútroštátneho práva, nespochybňujú možnosť, ktorá sa poskytla žalobkyni, podať návrh na začatie konania na vnútroštátnom súde (pozri v tomto zmysle rozsudok Au Lys de France/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 86). Okrem toho asociácia mala možnosť podať návrh na začatie konania talianskemu orgánu hospodárskej súťaže, ktorú si v tomto prípade neuplatnila.

71 Pokiaľ ide o údajné tlaky, ktoré utrpel Juventus za nevykonanie svojich práv na žalobu pred vnútroštátnymi súdmi, je potrebné konštatovať, že Juventus, ako k tomu dospela sama žalobkyňa v bodoch 13 a 364 žaloby, nebol v nijakom momente pozbavený opravného prostriedku, ktorým disponuje na vnútroštátnej úrovni, pre napadnutie rozhodnutia prijaté odvolacími orgánmi športových organizácií.

72 Napokon tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých talianske súdy neboli spôsobilé zjednotiť faktické dôkazy na určenie, či predmetné praktiky predstavujú porušovanie článkov 81 ES a 82 ES, nie sú vôbec podložené. Skutočnosť, že žalobkyňa sa domnieva, že Komisia by bola na riešenie sťažnosti vhodnejšia, odráža iba subjektívny názor, ktorý nezaväzuje túto inštitúciu pokračovať v preskúmavaní sťažnosti, ako keby to patrilo do jej výlučnej právomoci.

73 Preto treba dospieť k záveru, že Komisia sa nedopustila nijakého omylu, keď sa domnieva, že podať návrh na začatie konania na vnútroštátny súd je rozhodujúcim faktorom na zamietnutie sťažnosti.

74 Tvrdenia žalobkyne sa preto musia zamietnuť ako zjavne bez právneho základu.

O obmedzenom hospodárskom význame veci

75 Žalobkyňa najmä v bodoch 139 až 143 a 150 až 157 žaloby spochybňuje závery, ktoré formuluje Komisia v bodoch 42 až 44 napadnutého rozhodnutia, o obmedzenom hospodárskom význame veci.

76 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že číselné údaje uvedené žalobkyňou v bode 151 žaloby, týkajúce sa ekonomických škôd, ktoré utrpel Juventus, neboli Komisii predložené pred prijatím napadnutého rozhodnutia. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci žaloby o neplatnosť podanej podľa článku 230 ES je zákonnosť aktu posudzovaná v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v čase, keď bol akt prijatý (pozri napríklad rozsudok Všeobecného súdu zo 4. marca 2009, Taliansko/Komisia, T-424/05, Zb. s. II-23*, bod 169). Ako zdôrazňuje Komisia, číselné údaje predložené žalobkyňou sa musia vyhlásiť za zjavne neprípustné.

77 V odpovedi na neprípustnosť týchto údajov namietaných Komisiou vo vyjadrení k žalobe žalobkyňa v štádiu repliky zdôraznila, že tieto údaje už boli naznačené v jej sťažnosti a že Komisia porušila zásady riadnej správy vecí verejných, keďže nikdy nepožiadala asociáciu o doplňujúce informácie v tejto súvislosti a všeobecnejšie o informácie ohľadne prvkov jej sťažnosti, ktoré boli v napadnutom rozhodnutí kvalifikované ako nedostatočné.

78 Na tento účel treba pripomenúť, že v súlade s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku uvádzanie nových žalobných dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto žalobné dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

79 Je potrebné konštatovať, podobne ako Komisia, že tvrdenie uvedené žalobkyňou, založené na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, predstavuje nový žalobný dôvod v zmysle tohto článku, a teda sa musí vyhlásiť za neprípustný.

80 Tvrdenie žalobkyne nebolo predložené v štádiu žaloby a netýka sa žalobných dôvodov identifikovaných Komisiou. Ako to bude uvedené v bodoch 100 až 106 nižšie, žalobkyňa je v rámci tretieho žalobného dôvodu uvedeného v žalobe v podstate obmedzená, aby napadla skutočnosť, že Komisia nezohľadnila skutkové a právne okolnosti uvedené v sťažnosti. Žaloba však neobsahuje žiadnu výčitku, pokiaľ ide o otázky, ktoré Komisia mala adresovať asociácii, týkajúce sa najmä hospodárskeho vplyvu sankcií uložených Juventusu.

81 V každom prípade, hoci tvrdenia žalobkyne týkajúce sa nedodržania zásady riadnej správy vecí verejných môžu byť vyhlásené za prípustné, *quod non*, nie je možné vytýkať Komisii v rámci žaloby podanej proti rozhodnutiu zamietnuť sťažnosť vo veci hospodárskej súťaže, že nezohľadnila dôkaz,

ktorý sťažovateľ neoznámil a ktorého existenciu mohla Komisia objaviť až po začatí vyšetrovania (pozri rozsudok Všeobecného súdu zo 4. marca 2003, FENIN/Komisia, T-319/99, Zb. s. II-357, bod 43). Keďže jedinou povinnosťou Komisie je preskúmať skutkové a právne okolnosti, ktoré jej boli oznámené sťažovateľom, tejto inštitúcii v rozpore s tvrdeniami žalobkyne neprislúcha preukázať, že vykonala dokazovanie (rozsudok Všeobecného súdu z 12. mája 2010, EMC Development/Komisia, T-432/05, Zb. s. II-1629, body 58 a 59).

82 Okrem toho treba konštatovať, že hospodárske straty, ktoré údajne utrpel jediný sankcionovaný hospodársky subjekt, neumožňujú automaticky dospieť k záveru o existencii podstatného zásahu do fungovania trhu a potreby Komisie použiť svoje obmedzené zdroje na preskúmanie údajného porušovania.

83 V tomto prípade Komisia uviedla, v bode 43 napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby to bolo v rozpore so žalobkyňou, že na Lige majstrov sa každý rok zúčastňuje 32 klubov a že namiesto Juventusu sa na nej mohol zúčastniť iný taliansky futbalový klub. Juventus opätovne mohol konkurovať iným európskym tímom v sezóne 2008/2009. Na základe toho mohla Komisia v bode 44 napadnutého rozhodnutia správne dospieť k záveru, že vec mala obmedzený význam a že neexistoval dostatočný záujem Spoločenstva pokračovať v hĺbkovom preskúmavaní.

84 Ako bolo uvedené v bode 55 vyššie, tieto konkrétne zistenia nemôžu byť spochybnené jednak všeobecnými a nepodloženými tvrdeniami dotknutej žalobkyne a jednak údajným poškodením globálneho fungovania futbalového trhu, prípadne vplyvom na ceny uplatňované futbalovými klubmi a údajným rizikom tichej dohody veľkých klubov.

85 Z toho vplýva, že námietky žalobkyne o hospodárskom význame veci sa musia zamietnuť ako čiastočne zjavne neprípustné a v každom prípade ako zjavne bez právneho základu.

86 Vzhľadom na to, čo bolo povedané vyššie, je potrebné dospieť k záveru, že Komisia mohla oprávnene preukázať neexistenciu zásadného vplyvu na fungovanie trhu a z tohto dôvodu sťažnosť zamietnuť.

87 Keďže zákonnosť tohto záveru, ktorú Komisia uviedla v prvom rade, žalobkyňa nespochybnila, už netreba skúmať, ako je uvedené v bode 43 vyššie, či je nesprávne, že Komisia dospela k subsidiárnemu záveru, že pokračovanie v dokazovaní sťažnosti by jej v každom prípade uložilo povinnosť začať vyšetrovanie v zrejme neprimeranom rozsahu vzhľadom na malú pravdepodobnosť zistenia porušovania.

88 Štvrtý žalobný dôvod predložený žalobkyňou sa v podstate musí zamietnuť ako čiastočne neúčinný a čiastočne zjavne neprijateľný a čiastočne zjavne bez právneho základu.

89 Keďže Komisia mohla právoplatne zamietnuť sťažnosť pri neexistencii záujmu Spoločenstva na pokračovaní vyšetrovania, nie je viac potrebné, ako je uvedené v bode 32 vyššie, preskúmať druhý žalobný dôvod identifikovaný Komisiou, založený na porušení pojmu legitímny záujem.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

90 Žalobkyňa v bodoch 38 až 42 a 372 žaloby uvádza, že napadnuté rozhodnutie je v súhrne odôvodnené a že vôbec neodkazuje na skutkové a právne okolnosti, ktoré uviedla v správnom konaní. Podľa žalobkyne vysvetlenia Komisie nedovoľujú účastníkom konania ani príslušnému súdu určiť, ako Komisia uplatnila právo hospodárskej súťaže Únie v tomto prípade.

91 V replike žalobkyňa spresnila, že Komisia mala vysvetliť právne a vecné dôvody, ktoré ju priviedli k názoru, že vplyv údajného porušovania na obchod medzi členskými štátmi nebol dostatočný, keďže takáto analýza predchádza výkonu jej diskrečnej právomoci vo veci zamietnutia sťažností. Žalobkyňa

tiež tvrdí, že Komisia nezodpovedala za svoje tvrdenie, podľa ktorého rozhodnutia športových organizácií prekračujú hranice Talianska a stále pretrvávajú. Nakoniec Komisia nevysvetlila, v čom by jej úloha bola taká neprimeraná vo vzťahu k prejednávanej veci.

92 Komisia popiera tvrdenia žalobkyne.

93 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie individuálneho rozhodnutia musí na jednej strane umožniť jej adresátovi, aby sa oboznámil s odôvodnením prijatého opatrenia na účely prípadného uplatnenia svojich práv a overenia, či rozhodnutie je, alebo nie je dôvodné, a na druhej strane umožniť súdu Únie vykonať preskúmanie (pozri rozsudok Au Lys de France/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 96 a citovanú judikatúru).

94 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Komisia zdôrazňuje, že v odôvodnení rozhodnutí, ktoré prijíma na zaistenie uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže, nie je povinná zaujať stanovisko k všetkým tvrdeniam, ktoré dotknuté osoby uvádzajú na podporu svojho návrhu, ale stačí, ak zhrnie skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia podstatný význam (rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Asia Motor France a i./Komisia, T-387/94, Zb. s. II-961, bod 104, a zo 17. júla 1998, ITT Promedia/Komisia, T-111/96, Zb. s. II-2937, bod 131).

95 Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, podľa ktorej vysvetlenia Komisie neumožňujú určiť, ako táto inštitúcia uplatnila právo hospodárskej súťaže Únie, treba konštatovať, ako je uvedené v bodoch 7 až 9 a 51 vyššie, že Komisia nerozhodovala v napadnutom rozhodnutí o porušovaní článkov 81 ES a 82 ES, ale v súlade s judikatúrou sa obmedzila na zamietnutie sťažnosti najmä po tom, ako odôvodnene objasnila neexistenciu vážnej nefunkčnosti trhu. Tvrdenia uvádzané žalobkyňou, ktoré sa týkajú údajného nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia k tomuto bodu, smerujú k napadnutiu nezaujatia stanoviska Komisiou k údajnému porušeniu článkov 81 ES a 82 ES predmetnými športovými organizáciami.

96 Z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že Komisia zamietla žalobu v prvom rade z dôvodu neexistencie legitímneho záujmu žalobkyne a subsidiárne z dôvodu nedostatku záujmu Spoločenstva.

97 Pokiaľ ide o nedostatok záujmu Spoločenstva, Komisia detailným spôsobom vysvetlila, čo ju viedlo k názoru, že prípadný vplyv na obchod medzi členskými štátmi nebol dostatočný a že účinky údajného porušovania sa skončili. Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa nezohľadnenia jej tvrdení Komisiou v tejto súvislosti v skutočnosti vedú k popretiu dôvodnosti záverov Komisie k tomuto bodu.

98 Pokiaľ ide o neprimeranú povahu vyšetrovania vo vzťahu k pravdepodobnosti preukázania porušovania, je potrebné konštatovať, že Komisia vysvetlila svoje odôvodnenie jasným a potvrdzujúcim spôsobom v bodoch 50 až 56 napadnutého rozhodnutia.

99 Vo svetle týchto úvah treba prvý žalobný dôvod žalobkyne zamietnuť ako zjavne bez akékoľvek právneho základu.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušovaní, ktorého sa dopustila Komisia pri svojej úlohe vykonávať a usmerňovať politiku hospodárskej súťaže

100 Žalobkyňa uvádza, najmä v bodoch 370 až 372 žaloby, že Komisia porušila svoju všeobecnú úlohu vykonávať a usmerňovať politiku hospodárskej súťaže s odvolaním sa na procesné tvrdenia, aby unikla svojej základnej povinnosti, ktorou je dbať na vykonávanie práva hospodárskej súťaže Únie, a nezohľadnila dostatočne skutkové a právne okolnosti uvedené v sťažnosti.

101 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia nie je povinná začať konania smerujúce k preukázaniu prípadných porušení práva Spoločenstva a že medzi práva prináležiace sťažovateľom nepatrí právo získať konečné rozhodnutie o existencii alebo neexistencii tvrdeného porušenia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Haladjian Frères/Komisia, T-204/03, Zb. s. II-3779, bod 27).

102 Komisia je však povinná pozorne preskúmať skutkové a právne okolnosti, ktoré jej sťažovateľ predložil (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa, Automec/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 79 a tam citovanú judikatúru, a zo 16. decembra 1999, Micro Leader/Komisia, T-198/98, Zb. s. II-3989, bod 27).

103 V prejednávanom prípade vyplýva z rôznych výmen informácií, ktoré sa uskutočnili medzi žalobkyňou a Komisiou, že Komisia pozorne preskúmala rôzne skutkové a právne okolnosti, s ktorými ju oboznámila asociácia. Žalobkyňa nenapadá tvrdenie, že mala viaceré kontakty s oddeleniami Komisie a že tie jej adresovali žiadosti o dodatočné informácie týkajúce sa najmä jej legitímneho záujmu podať sťažnosť (pozri bod 5 vyššie). Až po oboznámení sa s presnými informáciami a pripomienkami poskytnutými asociáciou v odpovedi na list zaslaný na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 773/2004 Komisia zamietla sťažnosť (pozri body 6 a 7 vyššie).

104 Pokiaľ ide o právne a skutkové okolnosti, ktoré sa nachádzajú v sťažnosti, treba dospieť k záveru, že Komisia uskutočnila ich vhodné preskúmanie a nedopustila sa porušenia svojej úlohy vykonávať a usmerňovať politiku hospodárskej súťaže.

105 Námietky žalobkyne, podľa ktorých žiadne z jej tvrdení nebolo popreté ani analyzované Komisiou, v skutočnosti smerujú proti nezaujatiu stanoviska Komisie k uvedeným praktikám.

106 Za týchto okolností treba tretí žalobný dôvod žalobkyne zamietnuť ako zjavne bez akéhokoľvek právneho základu.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 81 ES a 82 ES

107 Ako je uvedené v bode 22 vyššie, žaloba obsahuje časť s názvom „Právny stav“, dostatočne podloženú, ktorá sa týka porušenia článkov 81 ES a 82 ES a v podstate opakuje tvrdenia uvedené v sťažnosti proti uloženým opatreniam a v odpovedi asociácie na list Komisie z 29. augusta 2008.

108 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nerozhodovala o údajnom porušení článkov 81 ES a 82 ES predmetnými športovými organizáciami, ale že sa obmedzila na zamietnutie sťažnosti z dôvodu po prvé, že žalobkyňa nemala legitímny záujem (pozri bod 8 vyššie), a po druhé, že neexistoval dostatočný záujem Spoločenstva pokračovať vo vyšetrovaní (pozri bod 9 vyššie). Tvrdenia, ktoré žalobkyňa zakladá na porušení článkov 81 ES a 82 ES, sú teda neúčinné (pozri v tomto zmysle rozsudok Au Lys de France/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, bod 104).

109 Ako je uvedené v bode 42 vyššie, nie je možné vylúčiť, že tvrdenia, ktoré uvádza žalobkyňa, vedú aj k popretiu záverov Komisie, podľa ktorých rozsah požadovaného vyšetrovania by bol neprimeraný vzhľadom na malú pravdepodobnosť zistenia porušenia článkov 81 ES a 82 ES (body 50 až 56 napadnutého rozhodnutia).

110 Analýza tvrdení žalobkyne však nie je potrebná, keďže Komisia, ako je uvedené v bodoch 86 a 87 vyššie, mohla oprávnene zamietnuť sťažnosť z dôvodu neexistencie závažného ovplyvnenia fungovania trhu (body 41 až 49 napadnutého rozhodnutia).

111 Z toho vyplýva, že piatym žalobným dôvodom nie je v nijakom prípade možné odôvodniť zrušenie napadnutého rozhodnutia.

112 V zmysle toho, čo bolo uvedené vyššie, sa žaloba musí zamietnuť v celom rozsahu, žalobné dôvody uvádzané žalobkyňou sa v podstate musia vyhlásiť za čiastočne neúčinné, čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne bez právneho základu.

O trovách

113 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

114 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozhodnúť, že vedľajší účastník znáša svoje vlastné trovy konania.

115 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Komisie, ako to v tomto zmysle navrhla Komisia.

116 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

nariadil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Associazione „Giùlemanidallajuve“ znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

3. Medzinárodná federácia futbalových zväzov (FIFA) znáša svoje vlastné trovy konania.

V Luxemburgu 19. marca 2012

Tajomník E. Coulon Predsedníčka komory

I. Pelikánová

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu. 2

Konanie a návrhy účastníkov konania 3

Právny stav 4

1. O žalobných návrhoch žalobkyne smerujúcich k udeleniu príkazu Komisii 4

2. O návrhoch smerujúcich k zrušeniu 4

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení pojmu záujem Spoločenstva. 5

O medzinárodnom význame veci 7

O skončení účinkov údajných obmedzení 8

O možnosti začať konanie na vnútroštátnom súde 9

O obmedzenom hospodárskom význame veci. 10

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia. 11

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušovaní, ktorého sa dopustila Komisia pri svojej úlohe vykonávať a usmerňovať politiku hospodárskej súťaže. 12

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 81 ES a 82 ES 13

O trovách 14